

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/206/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213202705
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7213202705.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovaným: 1/ Y. W., bývajúcemu v W., L. Č.. XX, 2/ X. V., naposledy bývajúcemu v W., L. Č.. XX, zastúpenej opatrovníkom Y. I. O., zamestnancom Okresného súdu Košice I, o zaplatenie 1.798,20 eura s prísl., odvolaní navrhovateľa proti uznesenie Okresného súdu Košice II, č. k. 18C/134/2014 - 161 zo 5.3.2015 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že priznáva žalobcovi náhradu trov konania v sume 77,40 eura, ktoré je žalovaná v 2. rade povinná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p.. Svoje

rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konaní vo veci samej bol úspešný v rozsahu 86 %, čo súčasne predstavuje 14 % úspech na strane odporcov. Podľa pomeru úspechu a neúspechu v spore vzniklo právo na náhradu trov žalobcovi v rozsahu 72 % (§142 ods. 2 O.s.p.).

Po preskúmaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov účastníkov na oboch stranách sporu súd dospel k záveru, že sociálna a príjmová situácia žalovaných, ktorí majú postavenie sociálne odkázaných, v porovnaní s priaznivými majetkovými pomermi žalobcu (výsledok hospodárenia pred zdanením 80.000 až 90.000 eur), odôvodňujú aplikáciu § 150 O.s.p.. Vychádzal pritom z dokladovania osobných príjmov žalovaného v 1. rade, keď zistil, že je slobodný, má 3 maloleté deti a žije v byte na L. D. Č.. XX P. W., ktorého vlastníkom je Mesto Košice. Poberá pomoc v hmotnej núdzi od 1.1.2000 až doposiaľ, aktuálne v sume 124,70 eura. Dotazom zo Sociálnej poisťovne zistil, že nie je vedený v evidencii ako platiteľ poistného, nepoberá dávky v nezamestnanosti, dávky dôchodkového poistenia, dávky úrazového poistenia ani dávky nemocenského poistenia. Taktiež mal za preukázané, že žalovaná v 2. rade nie je toho času vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá v súčasnosti pomoc v hmotnej núdzi, rodičovský príspevok ani žiadne iné sociálne dávky a nie je tiež vedená v Sociálnej poisťovni ako platiteľ poistného, nepoberá dávky v nezamestnanosti, dávky dôchodkového poistenia, dávky úrazového poistenia ani dávky nemocenského poistenia. Naproti tomu pri žalobcovi súd vychádzal z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2012 a 2013 a keď zistil, že výsledok hospodárenia za rok 2012 pred zdanením bol 98.433,99 eura a za rok 2013 80.372,95 eura. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa dospel k záveru, že nepriznanie náhrady trov navrhovateľovi v sume 77,40 eura, čo zodpovedá 72 % zo súdneho poplatku zaplateného v sume 107,50 eura, nepredstavuje neprímerané ohrozenie jeho majetkového statusu, avšak uloženie tejto povinnosti odporcom, by predstavovalo zásah do ich sociálneho postavenia, pričom žalovaní nezadali dôvod na

vedenie vzniku súdneho sporu neopodstatneným popieraním pohľadávky, ale príčinou vzniku dlhu na platbách spojených s užívaním bytu je ich nepriaznivá majetková situácia.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a priznal mu náhradu trov konania. Uviedol, že aplikácia § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je možná len v prípade existencie výnimočnosti daného prípadu a existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, čo nie je tento prípad. Z jeho účtovnej závierky, ktorá bola zostavená ku dňu 25.3.2015 vyplýva, že výsledok hospodárenia za účtovné obdobie roka 2014 po zdanení je mínus 296 248 eura, preto nemožno hovoriť o jeho priaznivých majetkových pomeroch. Ďalej namietal, že ak žalovaná v 2. rade skutočne nemala žiaden príjem a bola sociálne odkázaná, práve vtedy by bola odkázaná na poberanie dávok sociálnej pomoci a pomoci v hmotnej núdzi, aby aspoň takýmto spôsobom dokázala zabezpečiť základné životné podmienky, k čomu však nedochádza. Mal za to, že samotná skutočnosť, že žalovaná v 2. rade na Slovensku nepoberá žiadne dávky svedčí záveru, že sa v súčasnosti nachádza v zahraničí, a práve tam dosahuje príjem, preto sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť so záverom súdu o jej nemajetnosti a existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 1 písm. d/, e/ f/ O.s.p..

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 1 písm. e/ O.s.p. stanovuje, že odvolanie možno podať ak doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené.

Nesprávne posúdenie veci, ktoré navrhovateľ uplatnil ako odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. môže spočívať v tom, že súd prvého stupňa posúdil vec podľa nesprávneho právneho predpisu, alebo, že správne použitý právny predpis nesprávne vyložil, prípadne ho na zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval. K nesprávnemu právnemu posúdeniu môže dôjsť aj pri použití zodpovedajúceho právneho predpisu, za predpokladu, že také ustanovenie je súdom prvého stupňa nesprávne interpretované a interpretácia inak adekvátneho právneho predpisu by zapríčinila nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na zistený skutkový stav aplikoval v prípade žalovanej v 2. rade zákonné ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p..

Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie pri zastavení konania. Aplikácia tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a vždy musí mať výnimočný charakter. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa musí súd prihliadať aj na majetkové, sociálne, osobné a iné pomery všetkých účastníkov konania, zohľadniť okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

Z obsahu spisu, z rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 8.10.2014 č. k. 18C/134/2014, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej a ktorým boli žalovaní zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1.547,40 eura s prísl. titulom neuhradených platieb za užívanie bytu nemožno uzavrieť, že návrh žalobcu nebol podaný dôvodne. Len z dôvodu premlčania časti uplatneného nároku, bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Žalobcovi nemožno vyčítať, že by neuviedol a nepredložil však dôkazy, o ktoré sa v rozhodnutí súd oprel.

Odvolací súd zastáva názor, že v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade jeho trov je potrebné medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade postupovať podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože skutočne nebolo preukázané, že by žalovaná v 2. rade bola sociálne odkázaná, alebo že by jej majetkové a príjmové pomery odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Nemožno tiež považovať postoj žalobu v konaní, ktorý sa len domáhal svojho oprávneného nároku, za taký postoj, ktorý by odôvodňoval nepriznanie náhrady trov konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Odvolací súd zmenil napadnutý výrok v rozsudku súdu prvého stupňa tak, že priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 77,40 eura, čo zodpovedá 72 % zo súdneho poplatku zaplateného v sume 107,50 eura podľa pomeru úspechu v spore.

Náhradu trov odvolacieho konania si účastníci neuplatnili.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z .z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.